

भूपी खोज्दै माइकल

लन्डन युनिभर्सिटीका प्राध्यापक माइकल हट, ४७, लाई अहिले अनौठो भूतले छोएको छ। उनी सारा ज्ञात-अज्ञात प्यारा/चर्चित कविहरूलाई छाडेर अहिले भूपी शेरचनका पछि लागेका छन्। केही वर्षअघि नेपाल आउँदा प्राध्यापक मित्र अभि सुवेदीले दिएको भूपीको 'मेरो चोक' शीर्षक कविता पढेर माइकल थामिनै सकेनन्। त्यति सरल र सहज भाषामा त्यति धेरै कुरा बोल्ने कवि उनले भेटेकै थिएनन्।

“ऊ करोडपतिको छोरा, पछि सर्वहारा (वामपन्थी) जस्तो, काठमाडौँबाहिरबाट आएको र प्राज्ञसम्म बनेको!” असारको तेस्रो साता काठमाडौँ गेस्टहाउसमा भेटिएका हटले सुनाए, “नेपालमा आधुनिकीकरणका काम कुरा भइरहेका बेला भूपी एकैचोटि तीन/चार मोडमा उभिएका थिए।” ती मोडमा उभिएका भूपी खोज्ने क्रममा

कैभार आने

माइकल यसपालि नेपाल आएका थिए। भूपी-परिवार र अन्तरङ्ग मित्रजनसँग वार्ता गर्ने मात्रै होइन, उनका सामग्री खोज्ने पनि माइकलको ध्येय छ। यही बखत भूपीबारे कुरा गर्न उनी दार्जीलिङसमेत पुगे, आईबी राईसँग भेट गर्नका लागि।

“अब आउने हिउँदमा पोखरा र भूपीको गाउँ टुकुचे पनि पुग्नेछु। बनारसमा भूपीले विताएको विद्यार्थी जीवनबारे उनका साथी महेश उपाध्याय, गुञ्जमान शेरचनलगायतबाट केही बुझ्नेछु,” उनले सुनाए। तर, यहाँ भेटेमध्ये केहीले भूपीका लागि स्नेह र आलोचना दुवै गाँसेर पुराना कुरा सुनाएका थिए। “उनले लेखेका 'हल्लै हल्लाको देश', 'मेरो चोक' जस्ता कविता त यहाँ उखानजस्तै बनेका छन्,” उनले भने, “समाजको केही पक्षलाई लिएर उनले गरेको व्यङ्ग्यात्मक स्पष्टीकरण चाखलाग्दो छ।” माइकलले यो सबै काम 'बाहिरको संसारले नेपाललाई बुझोस्' भनेर गरिरहेका हुन्। “यो देश सोझा किसानहरूको मात्रै देश होइन, यहाँ भूपीजस्ता भिन्न आयाम भएका व्यक्ति पनि छन् भनेर बुझाउन खोजेको हुँ,” माइकल भन्छन्।

माइकललाई भूपीका अरू कविताभन्दा बढी शिव रेग्मीले सम्पादन गरेर निकालेको भूपीको पछिल्लो कवितासङ्ग्रहबाट 'सर्पको गोजी' कविता मनपर्छ। “अनुसन्धानविद् रेग्मीले मलाई आवश्यक सामग्री खोज गर्न सहयोग पुऱ्याउने भन्नुभएको छ,” उनले सुनाए, “अब एक वर्षभित्रमा भूपीमाथिको खोज पुस्तकका रूपमा आइसक्नेछ।”